

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ

ГУБСЬКА А. С.

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Науковий керівник – к.с.н., викладач

Крутько М. А.

Основним завданням функціонування інвестиційного ринку будь-якої країни є забезпечення безперервного обігу капіталів та їх використання у розширенні обсягів діяльності реального сектору економіки. Сектор фінансових інструментів (у першу чергу – цінних паперів) належить до основних джерел інвестування інноваційних проєктів та інфраструктурних перетворень у розвинених країнах, забезпечуючи, хоч і опосередковано, високий ступінь ефективності таких операцій.

Функціонування господарського комплексу країни неможливе без інвестицій, які забезпечують безперервність відтворення, розробку та реалізацію виробничих і соціальних програм, дозволяють збільшити обсяги та підвищити ефективність виробництва. Обсяг та структура, залучених інвестиційних ресурсів визначають стан економіки в цілому. Тому одним із пріоритетних завдань економічної політики нашої держави залишається стимулювання інвестиційної діяльності, яка тісно пов'язана з оцінкою стану та прогнозування розвитку інвестиційного ринку.

З прискоренням інвестиційних процесів в Україні та її регіонах актуалізується розуміння сутності та законів функціонування інвестиційного ринку. На тлі різноманітних підходів до тлумачення даного терміну, найбільш прийнятним видається наступне: інвестиційний ринок - це сукупність економічних відносин, які складаються між продавцями та споживачами інвестиційних товарів та послуг, а також об'єктами інвестування в усіх його формах.

Необхідність збільшення надходжень інвестицій в економіку України від вітчизняних та зарубіжних інвесторів вимагає формування досконалого у широкому розумінні цього слова інвестиційного ринку як для процесів безпосереднього залучення інвестицій, так і їх ефективного використання. Тому визначення та аналіз основних проблем розвитку ринку інвестицій є досить важливим питанням, оскільки тільки завдяки дослідженню основних проблем можна визначити шляхи удосконалення

інвестиційного ринку [1].

За оцінкою спеціалістів Європейського центру дослідження, підприємницький ризик інвестицій в Україні становить 80%, і саме це зумовлює незначне надходження іноземних інвестицій. Підвищенню рівня інвестиційної привабливості української економіки заважає існуючий регулятивний режим. Особливо відчутно розвиток підприємництва стримується складністю адміністративних процедур при допущенні на ринок підприємств-реципієнтів й інвесторів [2].

Значна фінансова нестабільність суб'єктів реального сектору та пов'язані з цим високі ризики кредитних вкладень не стимулюють зацікавленості банків у довгострокових інвестиціях. У той же час банки мають труднощі в розміщенні своїх активів.

Серед головних завдань інвестиційної політики - нарощування інвестиційних ресурсів, покращання їх структури, задіяння всіх інвестиційних джерел, зростання норми чистих заощаджень не менш, як до 20% у ВВП.

Чинна система оподаткування в Україні стримує і деформує розвиток та напрямки інвестиційних вкладень. Практично відсутній механізм заохочення інвестування частини прибутку у виробництво, не створено стимулів щодо науково-дослідних та проєктно-конструкторських робіт. Податкова політика як інструмент державного регулювання економіки не має необхідної гнучкості та мобільності.

Оскільки інвестиційний клімат будь-якої країни визначається насамперед стабільністю її економічної та політичної ситуації, цілком зрозумілим є той факт, що Україну визнано однією з найризикованіших країн Східної Європи щодо вкладання інвестицій. Це обумовлено такими негативними чинниками:

– неефективною економічною (і зокрема інвестиційною) політикою держави;

– низькою привабливістю інвестиційного клімату внаслідок правової нестабільності, низькою ефективністю господарювання (особливо у сфері матеріального виробництва), корупцією та неадекватним податковим тиском на товаровиробника;

– неефективною амортизаційною політикою, що має податкове підґрунтя, а не орієнтир на довгострокову перспективу розвитку економіки;

– недостатнім розвитком комунікацій та інфраструктури інвестиційного ринку;

– низькою платоспроможністю більшості населення та кризою неплатежів;

– нерозвиненістю банківської та страхової діяльності, інвестиційних фондів та інші [3].

Виходячи з цього, основними загальнодержавними заходами покращення інвестиційної активності можна визначити наступні:

– на законодавчому та виконавчому рівнях влади виникає потреба в усуненні негативних чинників правового характеру, які унеможливають процес ефективного регламентування підприємницької діяльності в частині залучення та освоєння інвестицій;

– оптимізація системи оподаткування та зведення до мінімуму авансових платежів і застосування, головним чином, касового методу справляння дохідної частини бюджетів;

– забезпечення гнучкості податкової політики для підвищення зацікавленості інвесторів у зростанні доходів; також економічно обґрунтованим вбачається повне звільнення інвестицій від податків протягом першого року;

– удосконалення порядку сплати митних платежів і зборів при надходженні іноземних інвестицій в Україну;

– створення системи правового захисту іноземних інвесторів від боржників та недобросовісних партнерів.

Отже, можна з впевненістю говорити, що досить ефективним засобом залучення інвестицій в Україну є спектр заходів які базуються на передбачуваності та стабільності підприємницького середовища, що вимагає від владних структур зміни стереотипів мислення – відходу від різких нормативно-законодавчих змін без попередження, забезпечення реалізації довгострокових стратегій, уникнення штучного втручання в приватне підприємництво, квотування і зайвого контролю. Інвестиції мають бути захищені на законодавчому рівні, і в разі звернення до органів судової влади інвестор повинен бути впевнений у неупередженості системи, а прийняті закони – не мати зворотної чинності.

Література:

1. Гаврилюк О.В. Інвестиційний імідж та інвестиційна привабливість України / О.В. Гаврилюк // Фінанси України. – 2008. – № 2. – С.68-81.
2. Чернишук В.Р., Розвиток ринку цінних паперів: проблеми й перспективи / В.Р. Чернишук, А.П. Данькевич // Фінанси України. – 2011. – №8. – С.96-103.
3. Москвін С. Інвестиційний ринок України та проблеми його державного регулювання / С. Млсквін // Фінансовий ринок України. – 2010. – № 2. – С. 3-10.

ПРОБЛЕМЫ БЕЗРАБОТИЦЫ В УКРАИНЕ

ДУЛОВ А. Э., ФРАНКО Е. А.

*Харьковский национальный технический университет
сельского хозяйства имени Петра Василенка*

**Научный руководитель – ст. преподаватель
Харчевникова А. С.**

На сегодняшний день безработица в Украине становится проблемой №1, проблема занятости - одна из актуальнейших проблем экономического развития и одна из важнейших, характеризующих общее состояние макроэкономики, дающих представление об ее эффективности. Безработица считается, с одной стороны важным стимулятором активности работающего населения, а с другой - большим общественным горем. Все страны прилагают много усилий для преодоления безработицы, но ни одной из них еще не удалось ликвидировать ее полностью.

В связи с нестабильной ситуацией в стране, политическим и экономическим кризисом – многие люди стали жертвами целой волны увольнений. Обострение конфликта на Донбассе и аннексия Крыма Россией также не улучшили ситуацию. В итоге официальная безработица в стране совершила резкий скачок, а большинство компаний стали придерживаться стратегии оптимизации рабочих процессов, направленных на сокращение расходов.

Таблица 1

Уровень безработицы в Украине в 2015 г.

(кол-во населения в тыс.)

2015	Всего населения	Экономически активное население	Занятое население	Безработное население*	Уровень безработицы	Зарегистрированных безработных
I квартал	42873,6	17335,6	15605,3	1730,3	10,0%	519,0
II квартал	42823,2	17375,8	15710,0	1665,8	9,6%	498,0

В 2015 году темпы роста безработицы постепенно замедлились. Уровень безработицы в Украине во втором квартале 2015 года уменьшился до 9,6 %. И если бы не традиционный для трудового рынка летний «застой» - эти показатели могли бы быть более обнадеживающими [1].

Однако рынок вакансий в Украине в то же время скорее мертв, чем жив. Основными его диагнозами до сих пор являются высокий спрос на протяжении долгого периода, относительно небольшое количество актуальных вакансий и стремительно падающий по сравнению с прочими